

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L 84:1 - 7

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1



Käraste

Men är jag äntligen hemma efter min längresa. Jag skulle gärna ha velat fortgått ner till Säteborg, då jag var utkommen, men jag vågade inte. Det är så täckt att vara, då man ständigt väntar telegram. Emellertid har minna blivit nyrbart bättre, men jag var borta och nu hoppas jag, att hon skall få börja att stiga upp.

Jag reste på lördagsmorgon och nådde gerrast på tåg till min kusin Elin Wallroth och hennes man Knut Arnell. I Luovikka kom Karl August Wallroth med fru till sällskapet, i Sacklösa märkvar Christoffer och i Sepple möttes vi vid stationen av vårt värdfolk och andra Wallrothar. Där lågo vi på ett förförligt hotell, men ämnesatämningen var rätt minuter. Kvällen äto vi hos Lindbergs, och jag gjorde bekant skap med deras barn, som jag aldrig förr hade sett. På påskdagen var det först dejeuner = middag hos Lindbergs, sedan supé med efterföljande bal på hotellet. Det var verkligen ganska präktigt arrangerat och roligt. Omkring sjuttio personer. De flesta var ju av deras umgänge i Sepple, men jag hade ju inte tid att upplera nya bekant skapen jag upplivade i stället de gamla. Det var en bra och lyckad dag och mina ställningar togo sig riktigt bra ut. Elin och Daniel var med, men Elin var nå ängslig för sin yngste pojke, som hade varit mycket sjuk, så att han talade inte om annat. Han längtade nog mest hem. Det var mig Daniel, som hade velat fara -

På måndag for jag och Christoffer uppåt Trokadalen. Han följde med för att ge mig goda råd i afseende på bygget och var verkligen nå snäll och hjälpsam och trevlig hela tiden, så att jag blev rätt förvånad.

Det är ett helt enkelt och tydligt berättande. Det är en annan art
förskott och högt berättande. Det är en annan art
gammalt hus. Det berättar följande: Men skänken är god
till Gårdsaga till Ernst Chölers Bl. fyra på eftermiddagen.
Det är Wallroths gamla ställe, mycket idylliskt helä-
ggt och väl underhållet. De ha det bra på alla sätt, men
från håller nog på att bli litet benämsligt. Blom har
det i arv efter sin mor. Bannern är nyssverligen lyckade
Ja, det är den gamla visan att lyckan kommer inte av
yttre ting utan av en eget husvär. Ernst Chöler är en verk-
sam och praktisk man och jag antar att just därför
att han inte har frid och tröst i bannern nästan han
skändlig verksamhet. Det blir nu han, som kommer
att äta mig allt besväret för att reparera ellärba-
Ra. Det är inte så litet att ställa med, framförallt
nådär på landet och det är ovärdligt att få hjälp av
en man som kommer till folk och tingångar. På Mårbocka blir
det ofantligt mycket arbete, men jag tror att det skall bli
utmärkt. Och jag känner mig lycklig och nöjdh, då
jag kommer dit upp. Det är något eget med liften och
människorna. Jag kan aldrig ta något ritat på alla
nar där. Men man kan ellärbocka redovisera en måst
jag säga ett par ord om legenden. Folk för att jag får skriva
utan förbehållsamt. men det gör jag nog ändå.
Ja när jag tänker på legenden sinderfaller den i två delar.
Bönjan och slutet är två oförmodade historier, som troligen
från bönjan varit skilda ämnen. Men Molarkustern är ju det
en hedrig och bra kvinna och sedan är hon därtill utan att
någon förklaring ges. Att binda ihop dessa två hälften är histo-
rien är det första du har att göra. Den första skall antingen tas
fort eller alla skall den lämna förklaring på kvinnans karaktär.
Det andra, som skall göras är det symboliska, som bör
läggas in. De 365 fönstren, man tänker på årets dagar. Det må-
ste ligga något under. Varför byggde han ett hus med 365 fön-
ster? Hur kom han på den idén. Hvad ville han säga där-
med? Det får du lov att ge svar på. Och nå undrar jag
om han inte var där vid lifsfärden. Det tror jag nästan

Det är ett enkelt och tydligt berättande. Det är en annan art
förskott och högt berättande. Det är en annan art
gammalt hus. Det berättar följande: Men skänken är god
till Gårdsaga till Ernst Chölers Bl. fyra på eftermiddagen.
Det är Wallroths gamla ställe, mycket idylliskt helä-
ggt och väl underhållet. De ha det bra på alla sätt, men
från håller nog på att bli litet benämsligt. Blom har
det i arv efter sin mor. Bannern är nyssverligen lyckade
Ja, det är den gamla visan att lyckan kommer inte av
yttre ting utan av en eget husvär. Ernst Chöler är en verk-
sam och praktisk man och jag antar att just därför
att han inte har frid och tröst i bannern nästan han
skändlig verksamhet. Det blir nu han, som kommer
att äta mig allt besväret för att reparera ellärba-
Ra. Det är inte så litet att ställa med, framförallt
nådär på landet och det är ovärdligt att få hjälp av
en man som kommer till folk och tingångar. På Mårbocka blir
det ofantligt mycket arbete, men jag tror att det skall bli
utmärkt. Och jag känner mig lycklig och nöjdh, då
jag kommer dit upp. Det är något eget med liften och
människorna. Jag kan aldrig ta något ritat på alla
nar där. Men man kan ellärbocka redovisera en måst
jag säga ett par ord om legenden. Folk för att jag får skriva
utan förbehållsamt. men det gör jag nog ändå.
Ja när jag tänker på legenden sinderfaller den i två delar.
Bönjan och slutet är två oförmodade historier, som troligen
från bönjan varit skilda ämnen. Men Molarkustern är ju det
en hedrig och bra kvinna och sedan är hon därtill utan att
någon förklaring ges. Att binda ihop dessa två hälften är histo-
rien är det första du har att göra. Den första skall antingen tas
fort eller alla skall den lämna förklaring på kvinnans karaktär.
Det andra, som skall göras är det symboliska, som bör
läggas in. De 365 fönstren, man tänker på årets dagar. Det må-
ste ligga något under. Varför byggde han ett hus med 365 fön-
ster? Hur kom han på den idén. Hvad ville han säga där-
med? Det får du lov att ge svar på. Och nå undrar jag
om han inte var där vid lifsfärden. Det tror jag nästan